

Zbiór Orzeczeń

Sprawa C-337/09 P

Rada Unii Europejskiej
przeciwko
Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd

Odwołanie — Polityka handlowa — Dumping — Przywóz glifosatu pochodzącego z Chin — Rozporządzenie (WE) nr 384/96 — Artykuł 2 ust. 7 lit. b) i c) — Status przedsiębiorstwa działającego w warunkach rynkowych — Pojęcie „poważnej ingerencji ze strony państwa” w rozumieniu art. 2 ust. 7 lit. c) tiret pierwsze — Akcjonariusz publiczny kontrolujący de facto walne zgromadzenie akcjonariuszy producenta — Zrównanie takiej kontroli z „poważną ingerencją” — Ocena mechanizmu wizowania umów wywozu — Granice kontroli sądowej — Ocena przedstawionych dowodów

Streszczenie wyroku

- 1. Odwołanie — Interes prawny — Zdarzenie mające miejsce po wyroku Sądu, które pozbawia ten wyrok szkodliwego skutku dla wnoszącego odwołanie — Uchylenie przez autora aktu, którego nieważność została stwierdzona przez Sąd — Uchylenie ex nunc różniące się od uchylenia ex tunc — Zachowanie interesu prawnego*
- 2. Odwołanie — Zarzuty — Błędna ocena okoliczności faktycznych i dowodów — Niedopuszczalność — Kontrola przez Trybunał oceny okoliczności faktycznych i dowodów — Wykluczenie, z wyjątkiem przypadku ich przeinaczenia*
(art. 256 TFUE; statut Trybunału, art. 58 akapit pierwszy)
- 3. Odwołanie — Zarzuty — Oczywisty błąd instytucji w ocenie — Ocena złożonych sytuacji gospodarczych — Uprawnienia dyskrejonalne instytucji — Zakres — Kwestia prawna badana w ramach odwołania*
- 4. Odwołanie — Zarzuty — Powtórzenie w celu zakwestionowania wykładni zastosowanej przez Sąd, zarzutów przed nim podniesionych — Dopuszczalność*
- 5. Wspólna polityka handlowa — Ochrona przed praktykami dumpingowymi — Margines dumpingu — Ustalenie wartości normalnej — Przyznanie statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej — Warunki — Brak poważnej interwencji ze strony państwa w decyzje handlowe spółki — Pojęcie — Ciężar dowodu*
(rozporządzenia Rady: nr 384/96, art. 2 ust. 7 lit. c) tiret pierwsze; nr 461/2004, art. 2 ust. 7 lit. c) tiret pierwsze)
- 6. Wspólna polityka handlowa — Ochrona przed praktykami dumpingowymi — Uprawnienia dyskrejonalne instytucji — Poszanowanie gwarancji proceduralnych*

1. Trybunał może orzec o niedopuszczalności odwołania, jeżeli zdarzenie mające miejsce po wydaniu wyroku Sądu pozbawia ten wyrok szkodliwego skutku dla wnoszącego odwołanie. Istnienie interesu prawnego wnoszącego odwołanie wymaga bowiem, by skutek odwołania mógł przynieść korzyść stronie, która je wniosła. Gdy rozporządzenie przyjęte po wydaniu wyroku Sądu uchyla rozporządzenia, którego nieważność została przez Sąd stwierdzona jedynie *ex nunc* nie zaś *ex tunc*, wnoszący odwołanie zachowuje interes prawny co się tyczy nieważności skutków wywołanych przez rozporządzenie, którego nieważność stwierdzono pomiędzy jego datą wejścia w życie a datą jego uchylecia.

(por. pkt 46, 48, 49)

2. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 55)

3. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 58)

4. W sytuacji gdy strona kwestionuje dokonaną przez Sąd wykładnię lub zastosowanie prawa Unii, okoliczności prawne rozpatrywane w pierwszej instancji mogą ponownie być rozważane w ramach odwołania. Gdyby bowiem skarżący nie mógł oprzeć odwołania na zarzutach i argumentach przedstawionych już przed Sądem, postępowanie odwoławcze w części pozbawione zostałoby sensu.

(por. pkt 61)

5. Co się tyczy wykładni warunków, które muszą zostać spełnione w celu przyznania statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej, zawartych w art. 2 ust. 7 lit. c) tiret pierwsze podstawowego rozporządzenia antydumpingowego nr 384/96, Sąd słusznie orzekł, że kontroli państwowej, wykazanej przez okoliczność iż akcjonariusze publiczni, choć mniejszościowi kontrolują walne zgromadzenie, które wybiera członków zarządu, i że część członków zarządu owej spółki jest związana z nią stosunkiem pracy lub umową o świadczenie usług, nie można zasadniczo utożsamiać z „poważną ingerencją ze strony państwa” w rozumieniu tego artykułu, a zatem nie można zwolnić Rady i Komisji z obowiązku uwzględnienia dowodów przedstawionych przez danego producenta, dotyczących konkretnego kontekstu faktycznego, prawnego i gospodarczego, w jakim działa.

Z brzmienia art. 2 ust. 7 lit. c) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego wynika bowiem wyraźnie, że przepis ten nie dotyczy ingerencji państwowych wszelkiego rodzaju w przedsiębiorstwach produkcyjnych, lecz wyłącznie tych związanych z decyzjami tych ostatnich dotyczącymi cen, kosztów i nakładów. Ponadto samo zastosowanie terminu „ingerencja” wskazuje, że nie wystarczy, aby państwo mogło wywierać pewien wpływ na powyższe decyzje, lecz oznacza faktyczną w nie interwencję. Co więcej, ingerencja w decyzje producenta dotyczące cen, kosztów i nakładów powinna być „poważna”. Jest więc bezsporne, że omawiany artykuł zezwala na pewien stopień interwencji ze strony państwa w te decyzje.

Poważny charakter – lub jego brak – ingerencji państwa w rzeszone decyzje należy oceniać w stosunku do celu tego przepisu, jakim jest zapewnienie, że producent działa w warunkach gospodarki rynkowej, oraz w szczególności, że koszty, którym podlega, i ceny, które stosuje, są wynikiem wolnej gry rynkowej. W konsekwencji ingerencja państwa, która ani poprzez swój charakter, ani skutek nie może czynić decyzji producenta w zakresie cen, kosztów i nakładów niezgodnymi z warunkami gospodarki rynkowej, nie może być uważana za poważną.

Jednakże taka wykładnia nie skutkuje wyeliminowaniem warunku, zgodnie z którym producent powinien podejmować decyzje dotyczące cen, kosztów i nakładów bez takiej ingerencji. W istocie nawet jeśli producent podjął rzeczony decyzje wyłącznie w odpowiedzi na sygnały rynkowe, rzeczony warunek sprzeciwia się przyznaniu mu statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej, w wypadku gdy państwo ingerowało w sposób poważny w wolną grę rynkową, na przykład ingerując bezpośrednio w ceny niektórych surowców lub koszty pracy. W każdym wypadku, to na producencie spoczywa obowiązek dostarczenia dowodów pozwalających na wykazanie, że nie jest on poddany poważnej ingerencji ze strony państwa przy podejmowaniu decyzji handlowych zaś Rada i Komisja dysponują szerokim zakresem uprawnień w celu oceny omawianych dowodów.

(por. pkt 78–83, 89–91)

6. Zobacz tekst orzeczenia.

(por. pkt 106, 107)